

Cílem této diplomové práce bylo posoudit ústavnost regulačních poplatků ve zdravotnictví, které byly zavedeny v ČR roce 2007. První kapitola rozebírá dva nálezy Ústavního soudu ČR, které se týkaly posouzení souladu regulačních poplatků ve zdravotnictví s ústavním pořádkem. Bylo identifikováno pět hlavních oblastí, které je třeba zhodnotit:

- 1) Obecná metodologie soudní interpretace lidských práv a jejich kolize v judikatuře Ústavního soudu
- 2) Vývoj a výklad sociálních práv
- 3) Identifikace testu, který by sloužil k posouzení kolize mezi sociálními právy a veřejnými statky
- 4) Esenciální obsah práva na bezplatnou zdravotní péči
- 5) Empirické posouzení dopadů regulačních poplatků

Druhá kapitola poskytuje shrnutí první z těchto oblastí. Je rozdělena do dvou sekcí: tradiční metody ústavněprávního výkladu a utváření principu proporcionality. Tato kapitola je založena na přehledu české i zahraniční jurisprudence a na judikatuře Ústavního soudu ČR.

Třetí kapitola popisuje genezi sociálních práv jako součásti lidských práv. Závěry z druhé i třetí kapitoly pak slouží k vytvoření univerzálního testu proporcionality, který zahrnuje specifickou intenzitu přezkumu sociálních práv.

Čtvrtá kapitola je případovou studií, která nejprve identifikuje esenciální obsah práva na bezplatnou zdravotní péči, shromažďuje empirické důkazy o dopady regulačních poplatků. Konečně čtvrtá kapitola ve své třetí části poskytuje posouzení ústavnosti regulačních poplatků pomocí definovaného univerzálního testu proporcionality na základě identifikovaného esenciálního obsahu práva na bezplatnou zdravotní péči a na základě poskytnutých empirických důkazů. Výsledek testu je následující: Regulační poplatky nejsou v souladu s ústavním pořádkem, konkrétně právem na bezplatnou zdravotní péči dle čl 31 LZPS.